

תפ"ח 9433/08/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד ח'ארוף, אטייר לוייסי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 9433-08-17 מדינת ישראל נ' ח'ארוף (עוצר) ואח' 15 נובמבר 2017

פני כב' השופט ר. בן יוסף - אב"ד

כב' השופטת קלמן ברום

כב' השופט א. הימן

המשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ראאד ענו

נגד

1. מוחמד ח'ארוף (עוצר)

ע"י ב"כ עזה"ד אלעד רט ומוחמד מחאג'נה

2. אטייר לוייסי (עוצר)

ע"י ב"כ עזה"ד עפנאן חליפה ושרון דניאל

ה

החלטה

א.

פתח דבר ורקע עובדתי:

1. נגד שני הנאים הוגש ביום 06.08.17 כתוב אישום, שלל פי עובdotio, ביום 28.05.17 נאשם 1 תושב שכם, רצח את המנוחה א.ב, עמה ניהל מערכת יחסים רומנטית, גנב אתרכבה ואת כרטיס האשראי שלו, נסע עם הרכב מחולון, מקום הרצח, לטיבת. בהמשך ניסה נאשם 1 למשוך כספים מחשבון הבנק של המנוחה באמצעות כרטיס האשראי, אך נכשל בכך.

2. לאחר הרצח קשור נאשם 1 קשור עם נאשם 2, תושב טול כרם, שמטרתו מכירת הרכב הגנוב עבורו הראשון, בשטחי הרשות הפלסטינית. לשם כך העביר נאשם 1 את הרכב לנאשם 2 כשהאחרון מודיע לכך שהרכב גנוב. נאשם 2 אמן מכיר הרכב בסכום של 2,700 ל"נ, 200 ל"נ השair בכיסו ואת היתה בסך 2,500 ל"נ העביר לנאשם 1.

שני הנאים שהוא בישראל שלא כדין.

3. נאשם 1 הואשם אפוא בעבירה רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), גניבת רכב ומסחר בו על פי סעיפים 413ב ו-ו"א לחוק העונשין, קשיית קשור לביצוע פשע לחוק, ניסיון הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 (רישא) לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 עם סעיף 25 לחוק העונשין וכניתה לישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה").

4. נאשם 2 הואשם בקשר קשור לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, מסחר ברכב גנוב על פי סעיף 413.ו"א לחוק וכניסה לישראל שלא כחוק על פי סעיף 12(1) לחוק הכניסה.

.5. ביום 17.08.2006 הוקרא לשניים כתוב האישום על פי סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב - 1982 (להלן: "חס"פ"), וביום 17.09.14. התקיימה ישיבת מענה על פי סעיף 152 לחס"פ.

סניגורו של הנאשם נאשם 1 שקיבל את המינוי לייצגו רק יומיים קודם לכן, ביקש לדוחות החומרה ובא כוחו של הנאשם 2 שגם הוא זה מקרוב מונה השיב כהאו לישנא:

"הסיפור שלנו דומה אבל שונה לחולוטין. אמם קיבלנו את השלים החומרה בשבוע אבל אנחנו יודעים מה צריך להיות בתיק זה. במקרה הפעראים אינם גדולים, זה תיק של שב"חים עם עבירות רכוש. אני אפילו מוכן להגיד מעין תשובה לאישום כבר עכשו כדי להסביר. אין מחלוקת שמדובר למי שנכנס לישראל שלא חוק, אין מחלוקת שהוא מכר את הרכב של המנוחה, אלא שהוא לא חשב שהזה נעשה בעקבות אירוע. אנחנו רוצים כמה שיטור מהר להיפגש ולסייע את התיק".

הדין נדחה ליום 17.10.17 לישיבת מענה נוספת. ב"כ של הנאשם 1 עתר בהסכמה התבעה לדחית המענה ואכן נקבעה ישיבת מענה נוספת ליום 17.12.19.

בא כוחו של הנאשם 2 השיב לכתב האישום ובתשובתו הודה בעבירות הכניסה שלא כדין לישראל, והודה בעבודות הקשורות בקבלת הרכב ע"י הנאשם 1, אך טען שלא ידע שהרכב גנוב וכי הנאשם 1 הניח בפניו מיצג כאלו עסקין בהונאת ביטוח בהסכמה המנוחה.

כבר בישיבה זו הבהיר ב"כ הנאשם 2, כי יסכים להגשת כל הראיות הקיימות בתיק החקירה נגד מרשו מבלי שייהי צריך בשמיות ولو עד אחד, אף הבהיר שהוא מתנגד לדחית המענה לזמן כה רב "**אנו מתנגדים לדחיה כה ארוכה כל עוד אנו שבויים בהליך זה**" (עמ' 8 מש' 22 לפרטו').

במהלך אותה ישיבה נזעה המחשבה שמא יש הצדקה להפרדת משפטם של שני הנאים.

.6. לאחר אותה ישיבה הגיע סניגורו של הנאשם 2 בקשה להפרדה המשפט. ב"כ הנאשם 1 הסכים בבקשתו. המדינה התנגדה בעוז בבקשתו, בהדגישה כי צירוף הנאים נעשה כדין.

ב. דין:

.1. אכן כעמדת המדינה צירוף הנאים בכתב אישום אחד נעשה כדין על פי סעיף 87 לחס"פ. מותר להאים בכתב אישום אחד כמה נאים, אם כל אחד מהם היהצד לאחת העבירות אם כשותף ואם בדרך אחרת. כך נקבע בחוק וכך גם נאמר בפסקה ובספרות (ראו ע"פ 517/87, **מושASHOOLI ואח' נ' מדינת ישראל** (13.11.87)), ע"פ 862/95, **אהרון סוסן נ' מדינת ישראל** (27.03.96), יעקב קדמי, סדר דין פלילי מהדורות תשס"ח - 2008 (מ-940-945).

.2. הסוגיה המונחת לפתחינו ואיתה עליינו לבחון על פי השקפתנו היא, האם כתוצאה מצירוף האישומים או הפרדתם נגרם עיוות דין, כאמור בע"פ 80/777, **רומן BINIASOOLI נ' מדינת ישראל** פ"ד ל' (2), 452:

"זאת ועוד, על פי הלשון שננקטה בסעיף 78, כווננו הוראותיו כאילו רק למכרה, בו הוגש מעיקרו כתוב אישום אחד ומשותף, אשר בו צורפו נאשמים אחדים. אולם לאור מסקנתנו הנ"ל, לפיה זהה מן הבדיקה המשפטית תוצאהו של איחוד הדיון מכח האמור בסעיף 80 להגשת אישום בצוותא (וכך נובע, אגב, גם מគורת השוללים לסעיף 80), הרי אין סיבה להסיק, כי הסמכות להפריד את המשפט לפי סעיף 78, אינה יכולה להיות מיוושמת לגבי משפטיהם של נאשמים אחדים, שאוחדו לפי סעיף 80: הן באיחוד והן בהפרדה יש מעמד מרכזי לשיקול למנוע עיוות-דין, אף על פי שמדובר נורטטיבי זה הוזכר מפורשת רק בסעיף 80 ולא כלל במילוטיו של סעיף 78".

3. הפקנו בדברי התביעה ושיקוליה ולא מצאנו מה תועלת תהיה לאינטראס הציבורי בניהול משפטם של שני הנאשמים יחדיו.

אף שלא ניתן ולא צריך להקל ראש בחומרת העבירות המיויחסות לנאים 2, הרי בהשוואה לעבירות בהן מואשם נאים 1 הן קלות עד מאד ובנסיבות, הוכחתן קלה אף יותר.

עדיף בהיבט התביעתי באספקלריה סדרי הדיון ודיני הריאות審理 של נאים 2 יתנהל בנפרד. בין היתר, לאור ביטולה של "הלכת קינז". התביעה לא תוכל להעיד את נאים 2 כנגד נאים 1 בהיותו נאים במשפט המשותף, אלא, אם בכלל, במידה ויבחר להעיד במשפטו רק בסוף המשפט.

אם חששה של המדינה שמא במשפט נפרד יגזר דין וקיים חשש שי"עלם עד שיעוד, מזור תמצאה היא בסעיף 117 לחסד"פ, או ברוחו.

סניגורו של נאים 2 הצהיר כי יסכים להגשת כל הריאות נגד נאים 2 ללא צורך בזימון עדים. מכאן שאין כל חשש שעדי תביעה ייאלצו להעיד בפני שני מותבים שונים. כן אף לא קיים חשש של ממש במקורה שבפנינו שבקב הפרדת המשפטים, הגיעו מותבים שונים למסקנות שונות בשל אותן עובדות וזאת בשל הגזרה הצרעה מאוד בפרשה, שבה נושאים ומישקם זה זהה מעשי שני הנאשמים.

4. מנגד, החשש שייגרם עיוות דין לנאים 2 הוא חשש ממש. משפטו של נאים 1 עלול להימשך זמן רב. נאים 2 זה מכבר השיב לכתב האישום והוא מוחזק כ"בנ' ערובה" עד אשר יתקדם משפטו של נאים 1. רשות העדים היא בת למעלה מ-40 עדים ואילו נאים 2 מסכימים להגשת כל ריאות התביעה העומדות כנגדו, כאמור הסכמה שלא במקרה לאור התcheinבות הסניגור, יוכל לחזור בו ממנה.

מקום שלל פי ההחלטה הנוגעת בעבירות דומות ואף חמורות משל אלו המיויחסות לנאים 2, מתחם הענישה ברף העליון שלו הוא 36 חודשים (ראו ת"פ 16-11-40360 (מחוזי לוד) **מדינת ישראל נ' נגד** (17.09.11)), קיימת אפשרות של ממש שמא ישרה נאים 2 במעט עד תום הליכים מעבר לתקופת המאסר הצפוי לו, או סכנה גדולה לא פחות שבשל חששו ממעצר ארוך יתר על המידה, יודה במעשים שהוא סובר שלא עשה.

המתנתו וכתוואה מכך תלותו של נאים 2 בהתנהלותו במשפט של נאים 1, אינה הוגנת כלפי וגורמת לו עיוות דין בנוספַּה לעוני הדין הנגרם לו שלא בגינו ובאשמו.

ג. סוף דבר:

מסקנתנו היא אפוא שבמקרה המוחד שבפניו יש להורות על הפרדת משפטו של הנאשם 2 ממשפטו של הנאשם 1 על פי סעיף 89 סיפא לחסד"פ, וכך הננו מורים.

התביעה תגish כתוב אישום אחר נגד הנאשם 2, אין מניעה לדעתנו, אף שהדבר מלאיו מובן, נתן להחלטתו של המותב الآخر, להמשיך במשפט מן השלב אליו הגיע משפטו של הנאשם 2 בפניו.

כן נציין שהמשפט שהוא משפט נפרד, כתוב האישום נגד הנאשם 2 לא בוטל, אך שմבחןת מעצרו לא השתנה דבר.

ניתנה והזועה היום,
כ"ז חשוון תשע"ח, 15
נובמבר 2017, במעמד
הצדדים.

abrahem haiman, shofet

airit klman brom, shofet

reuben ben yosef, shofet

אב"ד